

SVĚT MLČÍCÍ VĚTŠINY

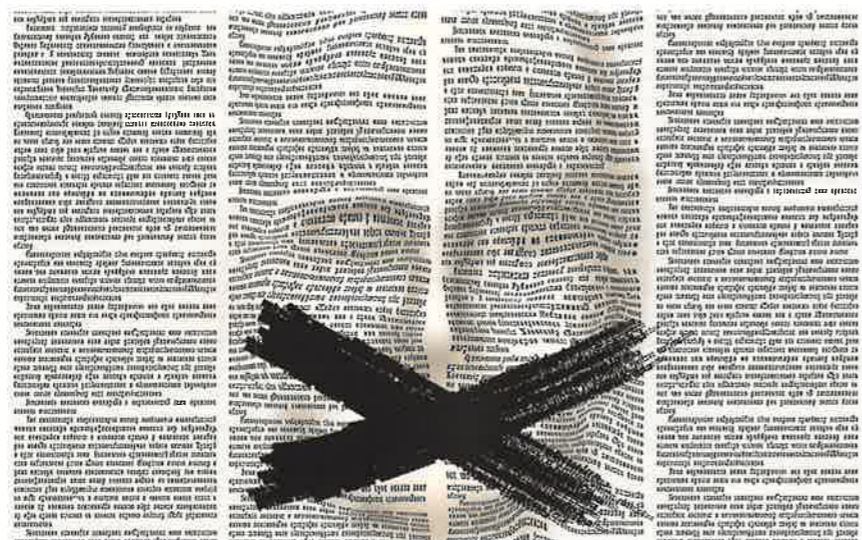
Jsem vděčný, že mohu již více než 30 let žít ve svobodné a demokratické zemi, byť jsem komunistický režim zažil v dětském věku a tresty za vyjadřování vlastního názoru jsem přijímal pouze na základní škole. Možnost svobodně vyslovovat svůj názor, diskutovat, argumentovat, formulovat hypotézy, nahlas přemýšlet, ale i kritizovat či kritice čelit nebo zpochybňovat obecně přijímaná dogmata – toto všechno vnímám jako přední výsady svobody slova a projevu ve svobodném, demokratickém a vyspělém státě a světě. V poslední době se však nemohu ubránit pocitu, že se tato má svoboda zmenšuje, možná dokonce spěje k zániku. A není to způsobeno nástupem nějaké diktatury nebo totalitního režimu, jde spíše o tendence agresivní menšiny a laxnost mlčící většiny.

V Česku často používáme termín „selský rozum“ a všichni intuitivně víme, co si pod ním představíme. Jasný, rozumný, prvovýrazný názor nebo úsudek, který jsme schopni učinit na základě životní zkušenosti, odkazu našich rodičů a prarodičů, současných informací, poznatků, faktů a dat. Dá se tedy říct, že proti tzv. selskému, respektive kritickému a racionálnímu rozumu nelze nic namítat. Pokud však jde proti moderním, možná spíše tendenčním trendům, tak se někdy moc nehodí.

Kritická diskuze?

Nedávno jsem se dočetl, že ve Spojených státech vznikla nová nezisková organizace, která se jmenuje „More Love (více lásky)“ a jež bojuje proti tomu, aby se obézní Američané při návštěvě svého praktického lékaře vážili (pokud to není nezbytně nutné), protože je to pro ně zbytečný stres a stigma. Přišlo mi to jako jeden z dalších střípků mozaiky post moderního a trochu šíleného světa. Pokud bych zhodnotil tento nový nápad z pohledu selského, respektive kritického rozumu, tak by byl závěr jednoznačný – je lepší sdělit obéznímu Američanovi jeho váhu (a rizika spojená s jeho obezitou), neboť by si mohl uvědomit, že pokračování v dosavadním životním stylu povede k jeho předčasné smrti, nemocím a ke snížení kvality života. A snažil bych se ho na to upozornit všemi možnými způsoby. Hnutí lásky však říká, abychom je nestresovali, aby si nemysleli, že když jsou ultra obézní, není to správné. Zbytečné je to může zvažovat. Analogicky bych pak člověku závislému na kokainu či heroinu raději neměl říkat, že dělá něco špatně, abych ho náhodou svým výrokem nezranil?

Další oblastí, kterou je de facto zakázáno kriticky zpochybňovat, je snaha o tzv. hyperkorektnost. Běloch prý nesmí hrát

černocho, ale černoch bělocho ano, filmy by ideálně měly mít proporcionální zastoupení herců podle barvy pleti, sexuální orientace či genderového citění. Nejde tedy již o námět, scénář, historická fakta (viz například černoška hrající britskou královnu Annu), ani o kvalitu herců. V nové adaptaci Sněhurky, která „má plet bílou jako sníh“, bude hlavní roli Sněhurky hrát Latinoameričanka, slavnému herci Peterovi Dinklageovi trpasličího vzrůstu zase vadí, že tam jsou trpaslíci. A opět – kritická diskuze k těmto změnám a přístupům je skoro nemožná, označovaná za nesprávnou až rasistickou, či dokonce xenofobní.

Jen vyslovila názor

„Korektní“ gender je sám o sobě velkým tématem. Nebráním se vůbec diskuzím či kritice zažitých společenských konstruktů o genderu nebo stereotypních předsudků o projevech vycházejících z konceptu dvou pohlaví – diskuzím o tom, jak existence jednoznačně pouze dvou biologických pohlaví souvisí

s výskytem kdo ví již kolika desítek různých genderů. Chci ale čist výzkumu, odborné články, diskuze odborníků a na jejich základě si udělat názor sám. A stejně tak, jako respektuji názor těch, kteří hlásají, že máme padesát (či kolik vlastně) různých pohlaví, nechci, aby mi někdo upíral můj názor, že pohlaví vždy byly, jsou a budou jen dvě. Co však znamená v dnešním světě vyslovení tohoto názoru? Vyhození z akademické půdy – a je jedno, zda se jedná o studenta či dlouholetou profesorku.

Příkladem současné nenávistné hysterie, která odmítá respektovat jiné názory než ty svoje, je slavná spisovatelka Joanne Rowlingová. Vyslovila svůj názor (na který má právo a se kterým se mimo

jiné ztotožňuji nejen já, ale minimálně i stovky milionů lidí po celém světě), tj. že lidé, kteří menstrují, jsou ženy. Vlny nenávisti vůči ní jsou přinejmenším zářející. Sexuolog Jaroslav Zvěřina to ve svém rozhovoru pro Učiteléské noviny vystihl naprosto přesně: „Když dnes na britské univerzitě jen upozorníte na zřejmý fakt, že ženy nemají penis, vyhodí vás.“ Dále uvádí, že jakékoliv vědecké výzkumy, odborné články či diskuze na téma ideologie genderu jsou de facto zakázány, neprovádějí se a nesmí se o nich ani hovořit.

A skutečnosti, že například americká a britská Akademie pro kojenu nahrazují pojem mateřské mléko pojmem rodičovské mléko nebo že v nové verzi iOSu se mají objevit emotikony těhotných mužů, mi pak naznačují, že pokud se svět skutečně nezbliží, tak k tomu nemá daleko.

Dalším důkazem vykojení naší doby je fakt, který donedávna nikdo nezpochyb-

ňoval, a to, že děti potřebují pro svůj zdravý vývoj oba rodiče, matku a otce, respektive ženský/mateřský a mužský/otcovský element. Ze současné diskuze o tom, zda mají mít homosexuální páry právo na osvojení dítěte či pěstounskou péči jako heterosexuální páry, se nám vytratila nejdůležitější okolnost, tedy postupovat v nejlepším zájmu dítěte (což je mimochodem hlavní a zásadní princip Úmluvy o právech dítěte i našeho zákona o sociálně-právní ochraně dětí).

Vše se ale točí okolo domnělých práv (respektive neexistujících – Listina základních práv a svobod takové právo totiž nezná) každého člověka na dítě. Z toho je naprosto jasně vidět, že v této debatě nejde bohužel vůbec o děti, které by láskyplnou rodinu opravdu potřebovaly. V rozpoutané bouři emocí pak navíc odborné diskuze či objektivní výzkumy na toto téma, které by používané argumenty potvrdily, nebo naopak vyvrátily, nejsou vůbec dovoleny. Co kdyby z nich vyšlo něco jiného, než dnešní „jakobín“ potřebují. A opět – připustme, že dosavadní lidské poznání v těchto věcech nebylo nebo již není správné či přesné. Možná se mylím, ale je správné, aby se o těchto tématech mohlo diskutovat jen v případě, pokud pro tato tvrzení budou existovat data, informace, články, rozhovory či výstupy z průzkumů? Pokud je ale diskuze zakázána, pak máme pouze mlčet?

Ptám se proč

Další bláznivou kapitolou je tzv. stereotypizace, která se projevuje například kvótováním. Snaha, aby poměr mužů a žen byl všude rovnoměrně rozvržen. V politice, ve vedoucích funkcích, ve všech povoláních (učitelky, zdravotní sestry, pečovatelé apod.). A já se ptám proč? Přeci to, o co máme usilovat, není rovnoměrné zastoupení všude a za každou cenu, ale vytvoření stejných podmínek. A nechť si všichni, muž či žena, heterosexuál či homosexuál, dospělý či senior sami řeknou a sami rozhodnou, co a kde chtějí dělat. Mimo jiné toto souvisí i s neustálé omílanou snahou vyrovnat příjmy mužů a žen, jejichž rozdíl činí v ČR 22 %. Toto porovnání je však v celkovém pojetí. Pokud bychom si porovnali tzv. mzdovou/platovou nerovnost v rámci jednotlivých profesí, tak tento rozdíl bude zhruba 9 % (podobně jako v Německu). Ten větší rozdíl je dán skutečností, že se ženy více starají (o své děti či o své rodiče) a mají například i častěji kratší úvazky. Jít však proti tomuto trendu (který si většina lidí takto volí a je nutné, aby tato volba byla opravdu dobrovolná, nikoliv okolnostmi vynucená) je právě postup proti tzv. selskému rozumu. Spíše řešme, zda je ženám doba poskytování péče správně započítána pro účely budoucího starobního důchodu a nejsou tímto způsobem diskriminovány nebo zda je dostatek

Ing. JIŘÍ HORECKÝ, Ph.D., MBA
Vystudoval obor Obchodní management na International Business school v Brně, obor Veřejná správa a regionální rozvoj na ČZU Praha, MBA získal na Ústavu práva a právní vědy, Ph.D. v roce 2013 na VŠFS v oboru Finance. Pracoval jako ředitel Farní charity Tábor, ředitel G-centra Tábor a od r. 2007 jako prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, v letech 2013 a 2017 byl zvolen prezidentem Unie zaměstnavatelských svazů ČR. V roce 2017 byl zvolen prezidentem Evropské asociace poskytovatelů dlouhodobé péče (E.D.E.), nyní Evropské sítě pro stárnutí (EAN).

předškolních zařízení či dostatečná nabídka zkrácených úvazků.

Podobně „posuny zdravého rozumu“ vidíme i u řady dalších oblastí. V oblasti vzdělávání je to například naprosto neuvěřitelné sdělení, že propadnutí žáka na základní škole je vždy vina učitele nebo školy, a nikoliv primárně žáka nebo jeho rodičů. Také informace o tom, že je potřeba snížit úroveň státní maturity, aby i slabí žáci mohli ukončit studium a nezůstali bez vzdělání, člověku připadá jako špatný vtíp.

Dále bychom mohli analyzovat možná až hysterii ohledně osudu naší zelené planety, respektive iniciativy jako Green Deal, Fit for 55, Taxonomie apod., které se nás snaží přesvědčit, že musíme za energie platit řádově mnohem více, abychom, na rozdíl od největších znečišťovatelů planety, přispěli svou malou trůškou k zastavení celosvětové katastrofy. A abychom popřeli selský rozum úplně, tak se nás snaží přesvědčit, že elektromobily jsou bezemisní – ale nesmíme se zmiňovat o tom, že jejich výroba, včetně těch baterií, má docela významnou uhlíkovou stopu, anebo že ta energie, která auta pohání, tak docela bezemisní není a jen tak nebude.

Ostatně tyto mnou výše uvedené úvahy jsou v podstatě stejně iracionální jako naše bláznivé přizpůsobování islámu, respektive islámskému náboženství v Evropě. Ve jménu tolerance a lásky prý raději nemluvíme o křesťanství a jeho hodnotách, o Vánocích, Velikonocích, sundejme všechny kříže, abychom někoho neurazili nebo nedráždili. Kvůli jakým hodnotám chceme ustupovat z těch našich? Není dostatečně výmluvné právě chování muslimů vůči křesťanům v muslimských zemích?

Co mají společné?

Zmínil jsem řadu aktuálních témat a problémů. Co však mají všechny společného? Absenci odborné diskuze, absenci tolerance jiných názorů, časté protežování hlasitě menšiny. V lednu roku 2021 vyšel v časopise Sociální služby rozhovor s předsedkyní Aliance pro rodinu Janou Jochovou. Dá se říct, že je jedno, o čem rozhovor byl, neboť toto sdružení zastupuje nezanebatelné množství občanů ČR. Pomineme-li tedy názory v prezentovaném rozhovoru (pokud nebyly v rozporu s právním řádem ČR), tak šlo právě o legitimní diskuzi,

disputaci, prezentaci názorů a postojů. Reakce ze strany LGBT+ menšiny, které tento rozhovor vyvolal, byly zcela neadekvátní. Nenávistné e-maily, otevřené dopisy, výzvy na rezignaci lidí spojených s tímto rozhovorem, ale i osobní výhrůžky nebo zaslání stížností na vydavatele v ČR a v celé Evropě.

Dalším smutným příkladem je skutečnost, že přední zpravodajské weby v ČR neumožňují diskuzi pod vybranými publikovanými články. Jedná se například o zprávy o znásilnění, pokud je však pachatelem zinec, respektive uprchlík, diskuze je otevřená. Dalším příkladem jsou články, že Kanada zakázala terapeutické aktivity směřující ke změně sexuální orientace (tzv. konverzní terapie).

Podstatou svobody a demokracie je svobodná diskuze. To neznamená souhlas nebo konsensus, ale respekt. A respektovat jiný názor, než mám já sám, znamená vypořádat se s tímto názorem v rámci diskuze, na základě argumentů, důkazů, faktů, ne v rámci anonymů, nenávistných komentářů a aktivit, které mají vést k likvidaci osoby, která si dovolila mít nekonkrétní, respektive jiný názor.

Před 30 lety, po pádu komunistického režimu jsem byl v euforii, měl jsem pocit, že mohu svobodně říkat svůj názor. V posledních letech mám ale pocit, že mlčící většina se o toto základní právo a svobodu svým mlčením pomalu, ale jistě připravuje. A to já nechci. Nejde mi o žádný boj o gender, stejnopohlavní páry, super korektní přístup k muslimským migrantům nebo zelené blouznění. Chci se drát a bojovat za svobodu říkat svůj názor, svobodně diskutovat, aniž bych pak dostával anonymy, výzvy na odvolání z funkce a otevřené dopisy, abych odstoupil a mlčel.

Nechci mlčet a nebudu mlčet, chci diskutovat, argumentovat a bojovat za svoje názory a jsem ochoten je i měnit, pokud mě protistrana přesvědčí. A pokud mi v tom bude chtít kdokoliv, například nějaká samozvaná „menšina“, bránit, pak je něco špatně.

Jiří Horecký, prezident Unie zaměstnavatelských svazů ČR

Shutterstock